

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDLXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

gaudens ipse, ac gestiens quòd summa illa Regina
ijs bonis omnibus, & celsissimo gloriæ culmine
frueretur. Ita S. Hieronymus nos ad DEVM in Vir-
gine, cum grátiarum accióne laudandum inuitat,
aitque post plura: *Quia iter salutis nostræ in laudi-
bus est Saluatoris, hortor vos, & commoneo in hac sa-
cra solemnitate Genitricis DEI MARIE nolite cessare à
laudibus. S. Bonaventura verò ad Beatissimam Vir-
ginem: Benedicamus DEVM, qui te creauit.*

182 Ethnicus vir nobilis à nostro quodam ipso
S. Iacobi die visitatus, cum ab eo fidem Christianam
sibi suaderi audiret, admisit consilium: utque obe-
diret, se cælo authore permotum dixit, & B. Virginis
patrocinio. Pulchrè illam, ac verè salutem S. Ephræm
Edeffenus: *Aue, dicens, porta calorum, ascensus om-
nium, aue referamentum portarum paradisi.*

ANNO MDLXX.

183 Dabo hîc verba hist. Societ. anni huius de
Amurate Roberto, postea Ioanne Thoma Lauretano.
Hic, Laureti in tugurio, Eremitarum instar, habi-
tans, orationi, diuinisque mysterijs operam dabat:
ac reuiuifcente paulatim religiosæ vitæ cupidine,
vehementer retardabatur offensione pristinâ animi
quâ Societatem abhorrebat: deinde etiam metu, ne
si se obligaret obedientiâ, Laureto migrare cogetur.
Has inter curas fluctuanti, die S. Thomæ Cantua-
riensi sacro, cum septies ad opem diuini spiritus
impetrandam hymnam *Veni sancte Spiritus* pronun-
ciasset, succurrit prompta S. Petri obedientia, qui
nani ac retibus relictis, CHRISTI Domini vocem
illicò secutus est: eaque dum secum in suo tugurio
voluit, opem Deiparæ est expertus, ut olim nar-
raui, ad obediendum promptus factus. Ad Socie-
tatem receptum Milanum impetrauit; vbi in magna

1115

P

vita

In festo
Assumpt.
B. V.

In canti-
co Bene-
dicite.

Obedi-
tia cole-
re B. Vir-
ginem.

De lau-
dibus Dei
Matris.

vid. Incit.
n. 30.

Anno
1570.
n. 13.

Obedi-
tia illam
colere.

Vid. In-
cit. n. 31.

um. 13.

De lau-
dib. B.V.

n. 18.

Io. Lau-
retanus
moriens.
B.V. sal-
ue reci-
tari pe-
tit.

sal. 19.

Sacch.

n. 148.

Amorem
erga B.
V. a Chri-
sto pete-
re.

vitæ asperitate, nullo vtens cubili, ieiunia seuera
continuans, precibus diuturnis immorans constan-
ter perseuerauit, quoad tandem in Romano Colle-
gio senex decessit. Hæc, & his longè plura Sacchi-
nus. Ab hac petendum est lumen consilij, ab hac
animi ardor, ab hac solatium, quæ est, vt S. Ephræm
Edesenus loquitur, *acerra aurea, lucerna micantissima,
charta diuinissima, consolatio sanctissima.*

184 Ioannes Lauretanus ore, vultu, lanceâ mi-
nantem sibi quendam (Angelum putant custodem)
vidit, quòd confessionem generalem aliquantulum
distulisset, tamen necdum totum faciendæ sexto
mense tempus pro more abierat. vniuersam ergò
vitam expiat Ioannes iam æger, & se parat ad mor-
tem. Repentè alijs de beatorum felicitate loquen-
tibus attentus, & quasi de supremo vitæ momento
iam iam imminente admonitus: Quæso, inquit,
Patres, Fratresque, abiecti in genua rogate pro me
Beatissimam Dei genitricem, semelque pronuncia-
te *Salue Regina*. Procubuere omnes: & vix illi
salue Virgini, cum ille vitam absoluit, eò suauius
quòd morientibus iam oculis tot pro se oratores
videret ad Virginem, *Ne proicias nos in tempore
mortis nostre*, orat S. Bonaventura; *sed succurrere ani-
mæ cum deseruerit corpus suum.*

185 P. Bartholomæus Bustamantius, qui hoc
anno 11. kal. Iulias obiit Trigueri in Hispania, cum
omnes vbique, tum in via Pastores, & agricolas
ad B. Virginis cultum, & orandum è rosario inci-
tabat, edocebatque. Magno flagrabat desiderio, eo-
que diuturno, formulam aliquam precandi nancisci,
quâ Virginis ab ipsamet Virgine obseruantiam po-
stulareret. Tandem S. Bonaventuram huiusmodi
quadam vsam cum inuenisset, hanc & ipse latus
arri-

arripuit, & sapissimè vsurpans, cæteris author erat, vt frequentarent. Ea erat huiusmodi: *Dulcissime Domine IESV, dignare me infimum omnium peccatorum sacratissimæ Virgini MARIÆ Matri tuæ reuerentiam debitam exhibere. Et tu, clementissima Domina mea, mihi indignissimo peccatori impetra, vt perfectè sim tuæ deditus seruituti, & tibi omni tempore obsequar pura mente: ac deuoto corde continuò tuæ benignitati assistam.* Hic est ille quem Deiparæ de corona salutandæ itinere intentum, & vnâ cum iumento in præceptum actum ingenti cum omnium admiratione illæsum, seruant Virgo, Beato quoque Borgia tunc pro illo orante. Etiam S. Ephram, à Beata Virgine petit illam laudare, dum ait: *Imple os meum gratia dulcedinis tuæ. Moue linguam meam, & labia, ad laudes tibi alacri, & læto animo canendas.*

Et ab ipsa B.V.

De laudibus Dei Matris.

186 Idem, author erat alijs, vt si quando rosarium B. Virginis dicere non vacaret, breuiorem coronam non omitterent: dicerentque ad minora grana: *Benedicta sit gloriosa Virgo MARIA Mater DEI.* S. Bonau: è trium puerorum cantico MARIÆ Deiparæ canens, multa illi accomodat: atque inter alia: *Benedicat omnis creaturâ Dominam nostram; quam Rex sic voluit benedicî: Qui benedixerit tibi S. Virgo beata, sit ille iugiter benedictus.*

Alia, & alia in hon. B.V. excogitare. Iaculatorijs precibus illam colere.

187 Sed & nostras de dæmone victorias coronabimus coronâ Virginis. Eboræ demon, energumenum, & plures, qui pro dæmone abigendo desudabant Patres, fatigârât. Adfuit P. Ignatius Azêbedius; & rosarium energumeni collo iniecit: ac, atque si quis pacis torquem illi imposuisset, energumenus penitus conqueuit, nihil deinceps ab hospite malo passus. Ita pelluntur dæmones etiam animum obsidentes, si non *accedimur* in torque,

Rosario contra dæmonem VII.

Eccli. 6. 26

ac vinculis MARIE dum illam, ceu quotidiani Angeli, salutamus; illam benedictam, & benedictum illius fructum toties imploramus contra technas, ac rabiem serpentis illius ab illa protriti, eumque velut sacrosancti rosarii odore fugamus. *Odor*, inquit ibid. Bonaventura, *Odor tuus, MARIA, sicut odor agni pleni cui benedixit Dominus; qui in benedicentes te redundat, irrigans omnia intima eorum.*

177.

n. 21.

In morte
tenere
imaginē
B.V.

orat. I. in
Præsent.
B.V.

2 nu. 254.

Cilicium
candidū
gestare in
hon. B.
V.

Castitatē
illius ope
tueri.

188 P. Ignatius Azebedius (do verba Spondani Episcopi) Brasiliæ Prouincialis manu tenens imaginem Beatissimæ Virginis crudeliter cum 38. socijs trucidatus est. In quo prodigium magnum factum est, *vt nullo vnquam conatu imago ei e manibus eripi potuerit: cum qua in mare proiectus fuit.* Sic ille. Sub hoc nempe vexillo suo, & cum hoc voluit viuere, ac mortem oppetere; ab illa protectus quæ S. Germano Patriarchæ dicitur *inamissibile ornamentum.*

189 De eodem ita Societatis historia: Iure adscitus in Societatem Filij, qui in præcipuo Matris eius adoleuerat cultu. iam olim ex voto concepto ad honorem eius integritatis cilicinam vestem candidam assidue gestabat, nudo applicatam corpori: quotidie rosarium, & preces in honorem immaculatæ Conceptionis recitauit. Nec destitit vnquam postea impensissime tenere, disseminare, & amplificare caelestis Reginae, & clementissimæ Matris venerationem, donec imaginem ipsius manibus tenens, vel potius in ipsius ipse situs manibus, sociosque coram illa hortatus ad fortiter moriendum, inclytam mortem oppetiit. Et verò immaculatæ suæ Dominiæ ope in puritate tantus fuit, vt Bracharæ quidam dixerit: se cum ab immundo spiritu importunè vrgeretur, in Ignatium oculos coniecisse, atque

esse velit, ac incitamentum, vt singula horarum, singularum spatia, & negotia quàm exaggeratissimo studio fiant; tanquam quæ & tunc dum fiunt, & vesperi postea, velut in cumulo, diuinæ Matri offerantur; & per illius manus amoris diuino, seu DEO. Aiunt Heraclitum Scotinum carmina quæ composuerat, in templo Dianæ clam abscondisse. Nos quicquid corde, manu, ingenio agimus, per MARIAE manus in templo diuinæ gloriæ reponamus: & id ipsum calcar nobis esto ad omnia quàm exquisitissimo studio peragenda: vt MARIANUS amor, quo illam colimus, omnes in nobis veri amoris dotes accumulatissimè inueniat. Sit amor, qui, Bernardo sic docente, *oriosus esse non potest, de his, quæ Dei sunt sollicitans, & suadens.*

Serm. 57.
in Cant.

obit 1570.
18. Oct. in
Brasilia.

Templa
erigere B.
V.

Optare
in morte
B. Virgini
ab innocētibus
Sodalibus
commendari.

191 P. Emmanuel de Nobrega primus de Societate Brasiliam adiit, & ibi vnâ cum socijs templum MARIAE *Virginis Adiutricis* in edito colle suis ipse manibus construxit. & dicente in aquæ inopia quopiam: O si Deiparæ placeret hinc fontem elicere! Confide, inquit: & hoc, & isto maiora potest hæc Domina. Ad sacrum in eo celebrandum accessit: & sub ipso sacro ibi scatebra aquæ perpetuæ, ac admirabiliter salutaris manare cœpit. MARIA est puteus aquarum viuientium, Oceanus gratiarum, mare DEI.

ANNO MDLXXI.

192 P. Hieronymus Rubiola 12. kal. Sept. hoc anno mortuus, Rector Senis primus pro supremo solatio sodales *Marianos*, quos ipse congregarat, & rexerat, lecto suo circumfusos, tenerè ad sancta hortatus, impensè rogauit, vt in supremo illo discrimine suis precibus adessent morienti. Tum paruuli adfuere: quorum in corona humi iacens, accen-